

Jan Czajkowski

Internationalens Ukraina-bevakning når nya bottenrekord

Jan Czajkowski (JC), som är drivande aktivist i organisationen *Ukraina-solidaritet* (som finns på Facebook), har alltsedan den fullskaliga invasionen av Ukraina inleddes i februari 2022 kritiserat *Internationalens* Ukraina-linje och -bevakning. Se avd. [Debatt om Ukraina](#) för en sammanställning av de debattartiklar om Ukraina som finns på marxistarkivet – av dessa förekommer JC i c:a häften av de svenska debattsamlingarna.¹ Ändå är inte sammanställningen komplett när det gäller JC (han har skrivit ännu fler).

Nu är det i alla fall dags igen. I de två artiklar som återges nedan är utgångspunkten ett debattinlägg av Alex Fuentes i *Internationalen* 21/11 2024: [Kan minor och missiler provocera Putin, till vad?](#). Men i sin andra artikel kritiserar JC även Internationalens bevakning av kriget i Ukraina mer allmänt.

JC:s två artiklar har kompletterats med ett artikelutdrag (av undertecknad) som handlar om att Polen skulle vara ute efter att annektera delar av Ukraina, en historia som härrör från rysstroll och som Alex Fuentes uppenbarligen anser vara trovärdig eftersom han återger den i sin artikel. I själva verket är det en välkänd konspirationsteori som spridits alltsedan invasionen började och som har upprepats i olika tappningar av många proryska element. Bilagan redovisar ett sådant exempel från hösten 2022.

Noterna nedan är tillagda av undertecknad.

/ MF

Internationalen, Ukraina och Polen

[*Ukrainasolidaritet* 26/11 2024]

På Internationalens webbplats ligger sedan den 21 november ett mycket märkligt inlägg under vinjetten "Opinion". Detta är inget inlägg från vem som helst, utan skrivet av Alex Fuentes som sitter i Socialistisk Politikens ledning, och bör därför kunna uppfattas som organisationens politiska linje. Huvudtemat är att USA:s avgående president Biden försöker provocera den ryske presidenten Putin till att starta ett kärnvapenkrig.

Jag ska snart återkomma till detta i ett annat kommande inlägg – men jag vill först avhandla något som för de flesta kanske framstår som en mycket liten detalj i Fuentes artikel.

Samma dag som Fuentes la upp sitt inlägg skrev jag en kort kommentar till hans text på Internationalens Facebooksida, där det finns möjlighet att lägga in läsarkommentarer:

Ni som fortfarande har illusioner om SP och Internationalen bör ställa en fråga till Alex Fuentes när han skriver: "Polen, som vill vara en del av en spjutspets i syfte att provocera fram en större konflikt med Putins Ryssland, försöker utöka sitt inflytande till det ukrainska området genom att hävda sin rätt att införliva den ukrainska regionen i den polska karta över Lviv som redan var ockuperad av Polen från 1918 till 1939."

Vem i Polen har uttryckt planer på att återerövra Lviv? Inget parti i Polen, förutom möjligen någon obskyr nazistisk grupp har uttryckt sådana tankar. Nu är det uppenbart att Fuentes hämtar sina "fakta" från rysstrollen som sedan länge påstått att Polen har sådana planer och att det är polska trupper vid fronten i Ukraina. Vad har Fuentes för källa, annat än Putins språkrör?

¹ Den närmast föregående artikelsamlingen är från augusti 2024: [Fred i Ukraina? – debatt](#).

Efter en stund ”pingades” Fuentes av en av Facebookgruppens administratörer för att ge honom möjlighet att replikera. Men några timmar senare var min kommentar avlägsnad av administratörerna, uppenbarligen på Fuentes begäran. Jag blev inte förvånad. Som förväntat hade han inget att svara som inte skulle avslöja honom ännu mer i grunden.

Eftersom detta kring Polen inte är den huvudsakliga poängen i artikeln, och eftersom Fuentes mening är ganska kryptiskt formulerad, så kanske många som läser hans inlägg skummar förbi Fuentes påståenden utan att reflektera närmare. Men jag vill hävda att detta är något av det mest avslöjande som Internationalen hittills presterat när det gäller Ukraina.

Fuentes säger alltså följande i meningen som jag citerat ovan – tre saker som jag kommenterar nedan:

1. Polen vill ”provocera fram en större konflikt med Putins Ryssland”
2. Polen ”försöker utöka sitt inflytande till det ukrainska området genom att hävda sin rätt att införliva den ukrainska regionen i den polska kartan över Lviv”
3. Lviv var ”ockuperat” av Polen från 1918 till 1939.

1. Polen vill ”provocera fram en större konflikt med Putins Ryssland”

Polen har tillsammans med de nordiska och de baltiska länderna tillhört dem som mest konsekvent har ställt sig bakom Ukrainas försvar i kriget. Detta såväl under den förra höger-nationalistiska som den nuvarande nyliberala polska regeringen. De ”provokationer” som Fuentes talar om verkar, av vad han skriver senare i artikeln, handla om att ge stöd åt Ukraina ”att attackera mål inne i Ryssland med långdistansmissiler”. Men detta har även den svenska regeringen uttalat sitt stöd för: ”Dessutom ska Sverige stödja produktion av långdistansmissiler och drönare [till Ukraina] med lång räckvidd.” (*Dagens Industri* 22/11). Så varför pekar han just ut Polen? Tydligt tror han, av det som följer i texten, att den polska regeringen försöker egga Biden att i sin tur provocera Putin att angripa Ukraina med kärnvapen. Hur rimligt verkar det vara att Polen vill ha ett kärnvapenkrig alldeles vid sin egen gräns? Detta kan nog bara Fuentes själv svara på.

2. Polen ”försöker utöka sitt inflytande till det ukrainska området genom att hävda sin rätt att införliva den ukrainska regionen i den polska karta över Lviv”

Som jag skrev i min kommentar på Internationalens Facebook: *Vem i Polen har uttryckt planer på att återerövra Lviv? Inget parti i Polen, förutom möjligen någon obskyr nazistisk grupp har uttryckt sådana tankar. Nu är det uppenbart att Fuentes hämtar sina ”fakta” från rysstrollen som sedan länge påstått att Polen har sådana planer och att det är polska trupper vid fronten i Ukraina. Vad har Fuentes för källa, annat än Putins språkrör?*²

För mig framstår det som obegripligt hur Internationalen oblygt kan sprida sådana uppenbara osanningar vidare. Kanske har någon av de avdankade USA-militärer som betalas av Putin för att sprida hans narrativ fört sådana lögnar vidare? I så fall vill vi definitivt veta vem som sagt det, och på vilka polska källor som de grundar sina påståenden. Här har Internationalen chansen till ett scoop som skulle ge eko över hela världen!³

3. Lviv var ”ockuperat” av Polen från 1918 till 1939

På vilken grund hävdar Fuentes att Lviv var ”ockuperat” av Polen 1918-39? Under 123 år var Polen utplånat från den europeiska kartan – delat och ockuperat av tre imperialistiska stater:

² Påståendet att Polen är ute efter att lägga beslag på delar av Ukraina är en lögnaktig uppgift som spridets av rysstroll sedan invasionens början. Efter artiklarna nedan ges följer en bilaga med ett utdrag ur en artikel om den amerikanske Putin-agenten Scott Ritter där denne för fram en variant av detta påstående.

³ Scott Ritter – se bilagan – kan ses som ett exempel på detta. Några polska källor har dock inte Ritter åberopat.

Ryssland, Preussen och Österrike-Ungern. Lviv tillhörde då den sistnämnda stormakten. Först 1918 återuppstod Polen som självständig nation som ett resultat av gränsdragningarna efter första världskriget. Under detta år och de närmast följande var det som idag utgör västra Ukraina en konflikthärd där en lång rad av olika arméer kämpade om herraväldet.

Lviv, eller Lwów som det heter på polska, hade 1918 en polsk majoritetsbefolkning – 60 procent var etniska polacker, övriga framför allt ukrainare och judar. På vilken grund kan man då säga att Polen ”ockuperade” Lviv? Fuentes menar tydligen att den polska ”ockupationen” upphörde först när Polen än en gång upphörde att existera som en egen nation, när landet 1939 delats mellan Tyskland och Sovjetunionen. Och kanske anser han idag i likhet med Putin att den ukrainska befolkningen ockuperar ett land som av dunkla historiska skäl för evigt borde tillhöra Ryssland?

Det förtjänar att påpekas att efter andra världskrigets slut, när hela Ukraina blivit en del av Sovjetunionen, så ”löste” Stalin eventuella framtida nationella konflikter genom att fördriva de etniska polackerna från västra Ukraina till Polen, där de flesta fick en hemort i de områden i västra Polen som före kriget tillhört Tyskland. Idag beräknas andelen etniska polacker i Ukraina vara 0,3 procent. Detta är en viktig förklaring till varför det inte finns några politiska strömningar i Polen som eftersträvar att västra Ukraina ska bli polskt igen.

Det är fruktansvärt upprörande hur Fuentes steg för steg i allt fler frågor gör sig till tolk för Putins narrativ. Lögnerna blir alltmer bisarra och motbjudande.

Jag hoppas att de som fortfarande är medlemmar i SP och som står på Ukrainas sida i kriget kommer att avkräva Fuentes ett svar! Låt inte Internationalen utnyttja sin litenhet för att ständigt försöka gå ostraffat under radarn med sin putinistiska propaganda!

Och jag återkommer som sagt var med ett bemötande av andra påståenden i Fuentes artikel.

Alex Fuentes och mineringen av Ukraina

[Ur *Ukrainasolidaritet* 8/12 2024]

Efter Donald Trumps valseger i USA verkar Internationalen ha släppt alla hämningar när det gäller att angripa Ukraina.

I mitt förra inlägg om Alex Fuentes artikel i Internationalen den 22 november (se ovan), framgår att Fuentes nu har övergivit alla ambitioner att presentera en sakligt baserad analys av kriget mot Ukraina, för att i stället ger spridning åt några av de mest hårresande putinistiska lögnerna. I fallet med den tidigare artikeln handlade det om att Fuentes utan att hänvisa till några källor påstår att Polen har planer på att erövra Lviv, huvudorten i västra Ukraina.

Men det finns mer att uppmärksamma i samma artikel. Fuentes skriver: ”Inte nog med det har nu Bidens regering försett Ukraina med personminor, som förbjudits av de flesta länder i världen med tanke på att många civila drabbas.”

Det intressanta här är att det är först nu som Internationalen berör frågan om minor i Ukraina.

I Dagens Nyheter den 30 mars 2024 kunde vi läsa: ”Ukraina har passerat Syrien och Afghanistan som det mest minerade landet i världen” och ”minröjningen i Ukraina kan ta hundratals år”. Det beräknas att ryska trupper har minerat 29 procent av landets yta.

Men Internationalen har på tre år av fullskaligt krig *aldrig* skrivit ett ord om den ryska mineringen av Ukraina. Det är alltså bara ukrainska minor som är problematiska enligt tidningen. De ryska minorerna är inte något att bry sig om eller kommentera.

En gång tidigare har dock Internationalen uppmärksammat användningen av minor i samband med kriget mot Ukraina: ”Ukraina vägrar att röja sina minor i Svarta havet”, skriver Anders

Karlsson i nr 24-25/2022. Då gällde det alltså minor som Ukraina lagt ut för att förhindra ryska krigsfartyg från att landstiga i Odesa.

Detta är ännu en viktig pusselbit för att förstå Internationalens bevakning av kriget mot Ukraina. Det finns ett återkommande mönster i Internationalens bevakning under snart tre år av fullskaligt krig. När man talar om ”upptrappning” är det alltid västmakterna och Ukraina som står för den. När Putin eskalerar är det däremot bara en reaktion på USA:s, NATO:s och Ukrainas åtgärder.

De ryska mineringarna har alltså aldrig inneburit någon upptrappning i Internationalens ögon. När mer än 10.000 nordkoreanska soldater den senaste tiden placeras ut i Kurskområdet på den ryska sidan om gränsen så är det inte heller någon upptrappning. I alla fall har Internationalen fram tills nu aldrig andats ett ord om den saken. (När jag sammanställer det här inlägget ser jag att Fuentes har en ny artikel den 5 december, nu under vinjetten ”Utrikes”, där han skriver: ”Säkerhetstjänster i väst hävdar t ex att Kim Jong-Un skickat nordkoreaner till Kursk för att strida på Putins sida”. Putin har hittills vare sig velat dementera eller bekräfta uppgifterna om att nordkoreanska soldater deltar i striderna, så därför anser Fuentes tydligen att detta är ett påhitt från västmakterna.)

När ryska trupper systematiskt avrättar ukrainska tillfångatagna soldater, och när de utsätter såväl stridande som civila för systematisk tortyr är det därför ingen ”upptrappning”. Internationalens redaktion har aldrig skrivit om den ryska tortyren, trots att den beskrivits i en rad rapporter från olika människorättsorganisationer. Däremot skriver Peter Widén i nr 11/2022 om en FN-rapport från 2016 där den ständigt återkommande Azov-bataljonen anklagas för att ha använt tortyr vid ett par tillfällen. Men för Internationalen är det bara uppgifter som kritiserar Ukraina som är värda att uppmärksamma, medan man tiger om de systematiska ryska krigsförbrytelseerna.

När Ryssland medvetet bombar sjukhus, stora bostadshus, skolor i hela landet, långt ifrån den militära fronten, då är det inte heller någon upptrappning i Internationalens ögon.

I stället är det bara ukrainsk ”upptrappning”, alltså de åtgärder den ukrainska armén vidtar i försvaret av sitt land, som tidningen fokuserat på.

Putins röda linjer

Och motivet som SP och Internationalen ständigt återkommer till är att Ukraina måste förhindras av överskrida Putins ”röda linjer”, så att Putin ska inleda ett kärnvapenkrig.

Det förtjänar att påminna om att Putin gång på gång har målat upp nya ”röda linjer”. Om dessa överträdes, har han sagt, då befinner sig västmakterna i krig med Ryssland, och då kommer det ryska svaret att bli skoningslöst.

Först handlade det om i fall USA och NATO skulle bistå med Ukraina med militärt stöd – när detta var ett faktum påstod Putin att man nu var i krig med Väst, medan de ryska trupperna i Ukraina bara genomförde en ”specialoperation”.

Sedan drog Putin upp nya röda linjer när västmakterna beslutade om långtgående sanktioner mot Ryssland.

Därefter när USA och NATO skulle ta ställning till om Ukraina skulle tillåtas slå mot militära mål på den ryska sidan om gränsen.

Och återigen när reguljära ukrainska trupper gick in på den ryska sidan i regionen Kursk.

Och slutligen när president Biden sent omsider beslutade tillåta att Ukraina attackerar militära mål några mil längre in i Ryssland med amerikanska vapen.

I samtliga fall har det visat sig att Putins hot har varit tomma. För de ryska trupperna hade redan trappat upp sin terror. Så det enda de kunnat göra som vedergällning har varit att straffa Ukraina genom att mörda fler civila.

Men Ukraina är inte Gaza. Ukraina är Europas näst största land till ytan. Trots Rysslands enorma numerära överlägsenhet både när det gäller soldater och dödliga vapen är det inte enkelt att radera hela Ukraina. Och även Putin verkar inse att kärnvapenkrig inte är en framkomlig väg. Inga nya kärnvapendoktriner kan dölja detta faktum.

Det är ganska fantastiskt att *Internationalen* ibland till och med har försökt hitta på egna ”röda linjer”, som man tydligen velat tipsa Putin om.

Som när Per Leander i *Internationalen* 47/2022 uppmärksammade att en ukrainsk luftvärns-pjäas av en händelse hamnade på den polska sidan om gränsen. Leander menade då att ”hade det varit en rysk missil som flög in i Polen skulle det, även om det var ett misstag, i värsta fall har kunnat eskalera till ett tredje världskrig. Det visar hur vansinnigt farligt det här kriget är och varför ett omedelbart eldupphör är nödvändigt innan något ännu värre misstag begås.”⁴

Eller när Håkan Blomqvist i nr 5/2023 oroade sig för hur man i Ryssland skulle reagera när Ukraina äntligen fick tillgång till stridsvagnar från Tyskland.

Eller när Blomqvist den 9 augusti i år ansåg att Ukrainas offensiv mot Kurskområdet var ett cyniskt vågspel som gick ut på att ”syna Putins bluff” om kärnvapen.

Eller när Anders Karlsson 10 augusti menade att ”det är verkligen fred vi vill ha – till nästan varje tänkbart pris!”. Alltså även en ukrainsk kapitulation, med allt vad det skulle innebära. Det är ingen slump att *Internationalen* under tre år av krig aldrig gjort något försök att beskriva det helvete som den ukrainska befolkningen i de ockuperade områdena lever under.

Står kärnvapenkriget för dörren?

Av Alex Fuentes aktuella artikel verkar det som om att han nu tror att ett kärnvapenkrig mellan Ryssland och NATO faktiskt står för dörren. Och Fuentes har redan bestämt sig att detta är USA:s president Bidens fel. Han skriver att när Ukraina sent omsider fått rätt att rikta amerikanska missiler mot militära anläggningar lite längre in i Ryssland så innebär det ”ett kvantitativt språng av okända dimensioner som i sin förlängning söker ett svar från Putin, dvs användningen av sk taktiska kärnvapen som kan komma att utlösa ett tredje världskrig”. Och att ”en blixtnär kärnvapenattack mot Kina, Ryssland och Nordkorea rycker allt närmare. På så sätt skulle en blixtnär och samtidig kärnvapenattack mot Ryssland, Kina och Nordkorea ha det primära målet att eliminera dessa nationers vedergällningskapacitet och därmed vinna ett tredje världskrig för att sedan ta kontroll över hela världen och implementera en 'Ny världsordning'.”

Om det nu är på det viset att en rysk kärnvapenattack kan bli verklighet vilken dag som helst, varför nöjer sig Fuentes med ett sådant konstaterande? Varför manar han inte till kraftfulla demonstrationer över hela världen för att avvärja en kärnvapenupptrappning?

Svaret är nog att Fuentes inser att en sådan demonstration skulle få en lite märklig slagsida om den undvek att lyfta fram att det enbart är Putin och hans papegojor i väst som gång på gång skramlar med kärnvapenhotet. Alltså i fall parollerna enbart handlade om att avrusta Ukraina och om att stoppa en påstådd plan från Biden att avsluta sina sista dagar som president med ett totalt kärnvapenkrig.

Att det enbart är Ryssland som gång på gång hotat med att sätta in kärnvapen i kriget mot Ukraina, det är för Fuentes inte värt att diskutera. Och att det är Putin som har sänkt

⁴ Se [Socialistisk Politik som Putins medlöpare](#)

kärnvapentröskeln genom att deklarerar en ny militär doktrin, det blir i Fuentes ögon enbart ett nödvändigt svar på hotet från väst. Vi kan vara säkra på att om Putin verkligen skulle göra allvar av hotet att sätta in kärnvapen mot Ukraina eller något annat europeiskt land, då kommer Fuentes – om han nu överlever – att envist fortsätta att hävda att det var Väst som tvingade Ryssland till detta.

Fuentes skriver i sin artikel med hänvisning till höstens amerikanska val: ”Vid valurnorna möttes två imperialistiska projekt”. Och han beskriver Bidens ”militaristiska linje”, som Fuentes spårar tillbaka till 1971 (!). Men om Trump-sidans ”imperialistiska projekt” har Fuentes *ingenting* att säga: ”Bidens administration och de som styr den samt Ukrainas Zelenskyj och EU:s imperialistiska makthavare fruktar att Trumps valseger pekar åt ett annat håll, om än med sedvanliga imperialistiska tongångar.” I likhet med *Proletären* anar man mellan raderna hur nöjd Fuentes är över Trumps valseger.⁵

Men vad vi kan befara är att det som Fuentes kallar Trumps ”sedvanliga imperialistiska tongångar” i praktiken innebär att USA går den ryska imperialismen till mötes och försöka tvinga Ukraina till underkastelse. Något som i så fall kan komma att gå hand i hand med försöken att krossa de existerande demokratiska institutioner och rättigheter som faktiskt finns kvar i USA.

Så hur ska man då förhindra att Ryssland faktiskt sätter in kärnvapen? Är det genom att Ukraina pressas till att acceptera att Ryssland får behålla delar av de annekterade områdena? Att därmed de miljoner i östra Ukraina som inte kan tänka sig att leva under ryskt förtryck ska tvingas att slutgiltigt överge sina hem?

Skulle detta säkra världsfreden? Putin har aldrig förklarat sig villig att nöja sig med östra Ukraina och Krim, utan det långsiktiga målet är fortfarande att annektera hela Ukraina, som en del i återskapandet av det gamla ryska imperiet. Andra länder längs de ryska gränserna står på tur. Och hur är det med de baltiska staterna? Eller Finland som under mer än hundra år var en del av Tsarryssland?

Och är kärnvapenutpressningen framgångsrik en gång, så varför inte spela ut det kortet igen? Om Putin säger att han behöver Gotland och Åland för att garantera tryggheten kring Östersjön, ska vi då gå honom till mötes och ödmjukt säga ”var så god”?

Om Ryssland, med hjälp av amerikanska och europeiska högernationalister och de delar av ”vänstern” som SP tillhör, uppnår något som kan tolkas som en eftergift för kärnvapenutpressningen, då kan vi kallt räkna med att fler länder i världen som har kärnvapen kommer att lockas in på samma väg. Och det tar inte slut där. En del andra länder kommer sannolikt att se det som nödvändigt att skaffa sig kärnvapen, just för att kunna ha något att sätta emot en framtida kärnvapenutpressning från sina grannar.

I så fall kommer världen snart att befinna sig på ett sluttande plan där öppna och dolda hot kan bli vardagsmat. Och givetvis kommer risken för att kärnvapen då faktiskt kommer till användning att öka, när allt fler maktfullkomliga och paranoida världsledare vill visa musklerna och kanske för evigt skriva in sig i historieböckerna – om sådana böcker kommer att finnas kvar i framtiden.

Så kampen för att förhindra kärnvapenkrig går inte som Trumpvänstern påstår, genom att tvinga Ukraina att ge efter för Putins utpressning. Tvärtom måste Ukraina visa Putin och världens övriga terrordyrkande imperialister: Vi kommer inte att vika oss för er utpressning! Ni kommer att förlora, och vi accepterar inte era hot om total utplåning!

⁵ Se JC-artikeln [Trumpvänstern](#) (Ukrainasolidaritet på Facebook)

I själva verket är det så att Ukrainas seger är det bästa sättet att visa att världens folk inte kommer att ge efter för stormakternas kärnvapenhot.

Det är ytterligare en anledning till att Ukraina måste segra.

Bilaga

Amerikanen Scott Ritter har alltsedan krigets början envetet propagerat Moskvas Ukraina-linje. Han har därvid gjort sig till förespråkare för allsköns konspirationsteorier, däribland att Polen är ute efter att annektera delar av Ukraina.

Följande är ett utdrag ur [Scott Ritter – Putins amerikanske agitator](#) (skriven av mig, MF) som återger en artikel som citerar Ritter, där denne utan några som helst dokumentariska bevis hävdar att ”Polen tänker ockupera västra Ukraina”.

Artikeln, som återges i sin helhet, är från 4/12 2022⁶. Den utgår från en intervju med Ritter i hans egen Youtube-kanal, *Judging Freedom*. Själva påståendet att Polen har expansionistiska planer på Ukrainas bekostnad är inte nytt, för liknande har tidigare framförts från ryskt håll. Men trovärdigheten av sådana utsagor är så låg, att om Ritter vill framstå som seriös, då borde han avhålla sig från att sprida sådana rövarhistorier.

Men enligt Ritter är den polska konspirationen ännu mer utstuderat djävulsk än den ryska versionen: Dess vapenstöd till Ukraina syftar i själva verket till att ”förstöra Ukrainas väpnade styrkor”, eftersom dessa vapen bara kommer att leda till ännu större ukrainska förluster! Ska man skratta eller gråta?

Om sådana och liknande uttalanden, se:

<https://socialbites.ca/latest-news/125237.html>

<https://carnegieendowment.org/politika/88585>

<https://disinfo.detector.media/en/post/poland-helps-the-armed-forces-of-ukraine-in-the-framework-of-the-plan-for-their-destruction>

<https://www.stopfake.org/en/fake-us-intelligence-officer-says-poland-contributes-to-ukraines-armed-forces-destruction/>

Här följer artikeln:

Amerikanske underrättelseofficeren Ritter: Polen kommer att ockupera västra Ukraina

Polen skickar sin militär till stöd för Kiev för att förbereda och träna dem för att senare ockupera västra delen av landet, sade den pensionerade amerikanska marinunderrättelseofficeren Scott Ritter i en intervju med YouTube-kanalen Judging Freedom.

”Logiken är att Warszawa är intresserat av västra Ukraina, av de territorier och städer som var en del av Polen 1939”, sa talaren.

Enligt Ritter har de polska trupperna ingen erfarenhet av krig, så nu skickar de sina soldater till Ukrainas väpnade styrkor för att träna och utbilda dem att slåss.

Intervjun noterar att Polen har skickat tiotusentals soldater som kämpar i ukrainska uniformer på Kievregimens sida. Ritter tillägger att när det är dags så kommer dessa trupper att skickas till västra Ukraina, de kommer inte ens behöva korsa den polsk-ukrainska gränsen, eftersom de redan kommer att vara inne i landet.

⁶ Artikeloriginalet hämtat från en Belarus-webbplats:

https://www.tvr.by/eng/news/v_mire/ofitser_razvedki_ssha_ritter_polsha_gotovitsya_okkupirovat_zapadnyyu_ukrainu/

Tidigare sa direktören för den ryska utrikesunderrättelsetjänsten Sergey Narysjkin i en intervju med RIA Novosti, att det fanns information om att Warszawa påskyndade förberedelserna för att annektera områden i västra Ukraina: territorierna Lviv, Ivano-Frankivsk och större delen av Ternopil-regionen i Ukraina. Som Narysjkin förklarade, anser Polen att de förtjänar generös kompensation för sitt militära bistånd till Kiev, när det ger skydd åt flyktingar, såväl som den senaste incidenten med den nedfallande missilen, som myndigheterna var tvungna att ”svälja” på inrådan från USA och de europeiska länderna.

Narysjkin varnade Warszawa för att försöka annektera ukrainska territorier. Han noterade att historien är ”full med bittra exempel på sammandrabbningar mellan polska och ukrainska nationalisterna”, och uppmanade Warszawa att inte trampa på i samma spår.

Lästips

För den som vill veta mer om Polens och Ukrainas historia så finns på svenska två böcker skrivna av Peter Johnsson: *Polen i historien* (2009) resp. *Ukraina i historien* (2015 och 2023). PJ som själv varit bosatt i Polen under flera årtionden och känner både Polens och Ukrainas historia väl har i alla fall inte upptäckt några polska strävanden som går ut på att återta delar av Ukraina. Det enda land där sådana tankar framskymtat är faktiskt Ungern.

Vad gäller Ukraina så är numera landets historia mycket väl beskriven i flera utmärkta böcker. Av dessa bör speciellt nämnas Serhii Plokhys *Porten till Europa: Ukrainas historia* (2024) och *Det rysk-ukrainska kriget: historiens återkomst* (2023), där den förstnämnda handlar om Ukrainas äldre historia fram till c:a 2014 och den andra om det pågående kriget med Ryssland.

På marxistarkivet finns ett stort antal artiklar som handlar om olika aspekter av Ukraina, främst om det aktuella kriget, se [Ukraina](#), men även 1900-talshistorien (se [Ukraina – historisk bakgrund](#)).